

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี :
กรณีศึกษารายวิชาภาษาเกาหลี 1
ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559

กนกวรรณ บุญเดช

อาจารย์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
kanokwan_boondet@yahoo.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 416-101 ภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 และเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจตามกลุ่มระดับคะแนน

ผลการวิจัยจากการตอบแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจนั้น พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลคะแนนในระดับสูง มีการใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเป็นธรรมชาติและใช้กลวิธีจดจำคำศัพท์เสมือนว่าตนเองกำลังใช้คำศัพท์หรือประโยคนั้น ๆ สื่อสารอยู่จริง อีกทั้งยังจดบันทึกคำศัพท์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ นอกจากนี้ยังมีการใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้คำศัพท์ ส่วนกลุ่มที่มีผลคะแนนระดับปานกลางถึงระดับอ่อนใช้วิธีการจดจำคำศัพท์โดย

การท่องจำซ้ำ ๆ มากที่สุดและใช้กลวิธีที่ไม่หลากหลายในการเรียนรู้คำศัพท์ การส่งเสริมทักษะในการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์นั้น ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการช่วยชี้แนะกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยการสังเกตและให้ความสนใจกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนตลอดจนแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ภาษาเกาหลี; การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี; กลวิธี

Korean Vocabulary Learning Strategies of Students at Prince of Songkla University, Pattani Campus: A Case Study of Korean 1 in the First Semester 2016

Kanokwan Boondet

Lecturer

Faculty of Humanities and Social Sciences

Prince of Songkla University

kanokwan_boondet@yahoo.com

Abstract

The purpose of this research is to use its study results as a pathway towards improvement in Korean language teaching, from appropriate methods to conforming to standards of Korean vocabulary learning. Test subjects consisted of students from Prince of Songkla University - Pattani Campus who selected the Korean 1 (416-101) course for the first semester of the 2016 academic year. The author collected data through questionnaires on the subjects' vocabulary learning strategies and by testing their Korean reading skills.

The study found that the students with high Korean reading skills naturally memorized vocabularies as they used them and as such, consistently learned new vocabulary; they incorporated various learning strategies. Those with medium or weak

marks usually memorized vocabularies through repetition; they did not use various strategies. The instructor took a principal role in encouraging students' enhancement of vocabulary learning skills. Through observation and paying attention to their use of various learning strategies, the instructor assists students in their understanding and approaches to their vocabulary learning.

Keywords: Korean language; Korean vocabulary learning; strategies

บทนำ

การรู้ความหมายของคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ (ศิริพร ลิ้มตระกูล, 2534: 13) ในการสอนคำศัพท์มีมากมายหลายวิธีที่จะกระตุ้นความสนใจผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ตลอดจนสามารถนำไปใช้ได้โดยใช้เทคนิคการสอน เช่น การสาธิต การใช้สื่อ การอธิบายด้วยคำพูด เป็นต้น (สาคร พุทธิผล, 2546: 58) คำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านผู้ที่มีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่มากพอจะมีปัญหาด้านการอ่าน (สุภาภรณ์ แท่งทอง, 2532: 2) จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบหนึ่งในด้านความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาซึ่งสำคัญต่อการเรียนภาษาและสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของภาษานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดีก็คือ คำศัพท์ การรู้คำศัพท์เป็นการสร้างความเข้าใจในการเรียนภาษาในทุกทักษะโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการอ่าน

การรู้คำศัพท์ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและรับรู้ข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งการรู้คำศัพท์เป็นสิ่งชี้วัดความสามารถทางภาษาได้เป็นอย่างดีด้วยเหตุนี้การที่นักศึกษาฝึกกวีธีในการเรียนรู้คำศัพท์ที่ถูกต้องและสามารถเลือกใช้กวีธีที่มีหลายวิธีให้เข้ากับตัวผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้านการจดจำคำศัพท์ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาเกาหลีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์เนื่องจากกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์นั้นเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ด้วยตนเองทั้งยังช่วยให้การเรียนง่ายและรวดเร็วขึ้นทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการเรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เหมาะสมนั้นสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน คือ ส่งเสริมทักษะทั้งทักษะด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียนได้

จากการศึกษาและสำรวจสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีพบว่าผู้เรียนขาดความรู้ในคำศัพท์ ขาดความแม่นยำในการจดจำคำศัพท์ส่งผลให้ขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การขาดความรู้ในคำศัพท์ยังส่งผลต่อทักษะทางภาษาเกาหลีในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยได้สังเกตจากคะแนนการทดสอบคำศัพท์รายจุดย่อยและสัมภาษณ์เทคนิคการจำคำศัพท์โดยตรงจากนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษา

เกาหลี 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 และภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ทั้งนักศึกษาในกลุ่มที่ได้คะแนนการทดสอบคำศัพท์อยู่ในเกณฑ์ดี เกณฑ์ระดับปานกลาง เกณฑ์ระดับอ่อน พบว่า ผู้เรียนทั้งสามกลุ่มมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาเรื่องกลวิธีที่ใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อสามารถชี้แนะผู้เรียนให้เลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเอง

รายวิชา 416-101 ภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 เป็นรายวิชาในซึ่งอยู่ในกลุ่มวิชาเอกบังคับของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประกอบด้วยจำนวนหน่วยกิต 2 หน่วยกิต จัดให้มีการเรียนการสอน 45 ชั่วโมงต่อ 1 ภาคการศึกษา 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งประกอบด้วย ชั่วโมงบรรยาย 2 ชั่วโมง และชั่วโมงปฏิบัติการ 1 ชั่วโมง ใช้แบบเรียน “สนุกกับภาษาเกาหลี 1 (재미있는 한국어 1)”ของมหาวิทยาลัยโครยอ สาธารณรัฐเกาหลี แบบเรียนแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การอ่านอักษรเกาหลี 2) คำศัพท์ 10 บท 3) การนำคำศัพท์และไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ในบทสนทนา 10 บท ในส่วนแรกเป็นการฝึกออกเสียงสระ พยัญชนะ ฝึกสะกดคำ และอ่านประโยคสั้นๆ ส่วนที่สองเป็นการอ่านและจดจำคำศัพท์ 10 บท ส่วนที่สามเป็นการฝึกสนทนาในบริบทต่าง ๆ โดยแต่ละบทสนทนามีการกำหนดความรู้ไวยากรณ์อย่างชัดเจน แบ่งการเรียนแต่ละบทออกเป็น 4 ทักษะ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ในส่วนเนื้อหาที่ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจคิดเป็นเนื้อหาประมาณร้อยละ 25 ของทักษะทั้งหมด

ผลการวิจัยครั้งนี้จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนภาษาเกาหลี 1 ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนภาษาเกาหลี ในฐานะที่ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการสังเกตและให้ความสนใจกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ว่าผู้เรียนใช้กลวิธีได้อย่างไร เหมาะสมกับตนเองหรือไม่ จากนั้นผู้สอนควรช่วยชี้แนะกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและสามารถเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับตนเอง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนภาษาเพราะความรู้ด้านคำศัพท์ที่ดีจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านด้วยเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ยองชี กู และโรเบิร์ตคิท จอห์นสัน (Youngqi Gu and Robert Keith Johnson 1996: 643-665 อ้างอิงโดย ตติยา เมฆประยูร, 2544: 88) ที่ได้กล่าวสรุปไว้ว่าผู้เรียนกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีด้านการจำคำศัพท์โดยการฝึกน้อยกว่ากลวิธีด้านอื่นๆ เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูงเชื่อว่าคำศัพท์ควรเรียนรู้จากบริบทธรรมชาติหรือเรียนรู้คำศัพท์โดยการนำเอาคำศัพท์ไปใช้จริงมากกว่าการจำเฉพาะคำศัพท์และเนื่องจากคำศัพท์ที่ต้องเรียนมีจำนวนมากผู้เรียนกลุ่มนี้จึงเลือกจำเฉพาะคำศัพท์ที่สำคัญจริง ๆ นอกจากนี้กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูงยังใช้กลวิธีที่หลากหลายหลายแทนการจำคำศัพท์

นอกจากนี้งานวิจัยที่อธิบายความสามารถในการอ่านซึ่งตัดสินได้จากการรู้คำศัพท์ เช่นในงานวิจัยของ แอรอน โค ทองเชียง (2551) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในการอ่านภาษาอังกฤษในบริบทตามธรรมชาติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีดังต่อไปนี้ 1) กลวิธีการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ 2) กลวิธีความเข้าใจ และ 3) กลวิธีทางสังคม ซึ่งในการอ่านนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในการอ่านมากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ นักศึกษาที่มีระดับความรู้คำศัพท์สูงจะใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้มีประสิทธิภาพมากกว่านักศึกษาที่มีระดับความรู้คำศัพท์ต่ำกว่า และนักศึกษามีความสามารถทางภาษาสูงขึ้นหลังการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของนัฐยา บุญกองแสน (2556) ที่วิเคราะห์การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง การเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับตนเองจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 มีความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจต่างกัน ทำให้มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันกลุ่มนักศึกษาที่มีผลคะแนนในระดับสูง มีการใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้คำศัพท์ ส่วนกลุ่มที่มีผลคะแนนระดับปานกลางถึงระดับอ่อนมีการใช้กลวิธีที่ไม่หลากหลายในการเรียนรู้คำศัพท์

ขอบเขตการวิจัย

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559

2) ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ (Metacognitive Strategies)

2.2 กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ (Cognitive Strategies)

2.3 ระดับคะแนนการตอบแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ หมายถึง วิธีที่หลากหลายเฉพาะตนที่ผู้เรียนใช้ในกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ จัดจำ เก็บข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อแก้ปัญหา หรือส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจ คำศัพท์มากขึ้น (ตติยา เมฆประยูร, 2544:6)

ความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจหมายถึง การทำความเข้าใจกับภาษาเกาหลีที่ปรากฏในข้อความที่อ่าน โดยใช้ความสามารถทางภาษาเกาหลีที่มีอยู่กับความรู้นี้เดิมมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อที่จะรู้หรือเข้าใจความหมาย

ศัพท์ ข้อความ ประโยคภาษาเกาหลี ทั้งยังสามารถจับใจความสำคัญ ที่ความ และประเมินสิ่งที่อ่านได้โดยการตอบแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษา เกาหลีเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาเกาหลีในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง (มีระดับคะแนน สูงกว่า 75%) ระดับปานกลาง (มีระดับคะแนนระหว่าง 25-75%) ระดับอ่อน (มีระดับคะแนนต่ำกว่า 25%) โดยแบ่งจากคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัด ความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 ประกอบด้วยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาเกาหลีเป็นวิชาเลือกเสรีและ ภาษาที่สามจำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 52 คน

การสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการ เรียนรู้คำศัพท์ 1 ฉบับ และแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลี เพื่อความเข้าใจจำนวน 1 ฉบับ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์

1.1 สร้างแบบสอบถามการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดัดแปลง จากแบบสอบถามกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ของ ตติยาเมฆประยูร (2544:117-125) และกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ทางตรง (Direct Strategies) กลวิธีในการ เรียนรู้คำศัพท์ทางอ้อม (Indirect Strategies) ของอ็อกซ์ฟอร์ดรีเบคคา เอล Oxford, R. L. (1990: 14-150) จำนวน 1 ฉบับประกอบด้วย ข้อความที่ถามถึง

ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน 80 ข้อ ครอบคลุมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ 2 ประเภทคือ กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน 13 ข้อและกลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจจำนวน 67 ข้อ โดยมีรายละเอียดของข้อคำถาม ดังนี้

1.1.1 กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์จำนวน 3 ด้าน 13 ข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการตั้งใจเลือกเรียนรู้ (Selective Attention) 7 ข้อ
- 2) ด้านการริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Initiation) 4 ข้อ
- 3) ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง (Evaluating Your Learning) 2 ข้อ

1.1.2 กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ จำนวน 6 ด้าน 67 ข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์ (Guessing Strategies) 10 ข้อ
- 2) ด้านการใช้พจนานุกรม (Dictionary Strategies) 16 ข้อ
- 3) ด้านการจดบันทึก (Note-Taking Strategies) 8 ข้อ
- 4) ด้านการจำโดยการฝึก (Memory Strategies Rehearsal) 9 ข้อ
- 5) ด้านการจำโดยการใส่รหัส (Memory Strategies Encoding) 20 ข้อ
- 6) ด้านการกระตุ้นการใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้น (Activation Strategies) 4 ข้อ

แบบสอบถามนี้ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert Scale) กำหนดการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถาม ดังนี้

ปฏิบัติมากที่สุด	9-10 ครั้ง	ใน	10	ครั้ง	ให้	5	คะแนน
ปฏิบัติมาก	7-8 ครั้ง	ใน	10	ครั้ง	ให้	4	คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	5-6 ครั้ง	ใน	10	ครั้ง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติน้อย	3-4 ครั้ง	ใน	10	ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด	1-2 ครั้ง	ใน	10	ครั้ง	ให้	1	คะแนน

1.2 นำแบบสอบถามการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาษาเกาหลี 1 ในปีการศึกษา 2557 และปีการศึกษา 2558 จำนวน 80 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.3 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งวิธีนี้เหมาะกับการหาความเชื่อมั่นของข้อสอบหรือแบบวัดที่มีคะแนนแต่ละข้อไม่เท่ากัน มีการกำหนดค่าความเที่ยงไว้ที่ 0.70 ขึ้นไป ผลลัพธ์ คือ แบบสอบถามการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ฉบับนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจ

2.1 ศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี หนังสือแบบเรียนแผนการสอน ข้อสอบกลางภาค ข้อสอบปลายภาค รายวิชาภาษาเกาหลี 1 ในส่วนของการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจ

2.2 สํารวจหนังสือแบบเรียน ข้อสอบกลางภาค ข้อสอบปลายภาคโดยประสานโดยตรงไปยังอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาเกาหลี 1 เพื่อทำการรวบรวมข้อมูลในการจัดทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจ

2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในรายวิชาข้างต้น เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาเกาหลี พบว่าบทอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจ ซึ่งในวิชานี้ใช้แบบเรียน “สนุกกับภาษาเกาหลี 재미있는 한국어 1” ประกอบการเรียนการสอนในแบบเรียนดังกล่าวมีบทเรียนภาษาเกาหลีหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับจดหมาย

แนะนำตัวเอง สมุดบันทึก ใบเสร็จรับเงิน เมนูอาหาร การอ่านพยานณ์อากาศ

2.4 สร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจตามประเภทบทอ่านโดยผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาของแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีให้ครอบคลุมบทอ่าน คำศัพท์ ทั้ง 5 ประเภทประเภทละ 3 ข้อจำนวน 15 ข้อ ให้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที

2.5 นำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีไปให้อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาดังกล่าว จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของบทอ่าน และความถูกต้องของข้อคำถามและตัวเลือก

2.6 ปรับแก้แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากร โดย

1.1 ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่เรียนรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 52 คน ตอบแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 80 ข้อ

1.2 ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่เรียนรายวิชา 416-101 ภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 52 คน ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลี จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 15 ข้อ

2. นำแบบสอบถามและแบบสอบวัดความสามารถมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี

มีการให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยทำการวิเคราะห์ดังนี้

1.1 หาความถี่แต่ละระดับการประเมินโดยกำหนดค่าคะแนนเป็นระดับวิธีการของลิเคิร์ตดังนี้

ปฏิบัติมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ปฏิบัติมาก	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติน้อย	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

1.2 หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) การแปลความหมายของค่ามัธยฐานเลขคณิตที่คำนวณได้ใช้เกณฑ์ดังนี้

4.56	–	5.00	หมายความว่า	ได้ปฏิบัติมากที่สุด
3.56	–	4.55	หมายความว่า	ได้ปฏิบัติมาก
2.56	–	3.55	หมายความว่า	ได้ปฏิบัติปานกลาง
1.56	–	2.55	หมายความว่า	ได้ปฏิบัติน้อย
1.00	–	1.55	หมายความว่า	ได้ปฏิบัติน้อยที่สุด

1.3 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่าแต่ละข้อ

2. ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง (มีระดับคะแนนสูงกว่า 75%) ระดับปานกลาง (มีระดับคะแนนระหว่าง 25-75%) ระดับอ่อน (มีระดับคะแนนต่ำกว่า 25%) ตามตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์

3. วิเคราะห์ความถี่ในการปฏิบัติของนักศึกษาแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่างกันจากคะแนนแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจ สรุปผลความถี่ในการเลือกใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกัน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น(Reliability)เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามระเบียบสถิติเพื่อหาค่าด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS19 FOR WINDOWS

2. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่าแต่ละข้อโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel 2010

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 416-101 ภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 52 คน

ตารางที่ 1

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1) กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์			
1.1 การตั้งใจเลือกเรียนรู้	3.73	0.31	มาก
1.2 การริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.77	0.91	มาก
1.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง	3.88	1.04	มาก
รวม	3.77	0.22	มาก
2) กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ			
2.1 การคาดเดาความหมายคำศัพท์	3.48	0.11	กลาง
2.2 การใช้พจนานุกรม	3.51	0.16	กลาง
2.3 การจดบันทึก	3.85	0.15	มาก
2.4 การจำ-โดยการฝึก	3.39	0.20	กลาง

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
2.5 การจำ- โดยการใส่รหัส	3.36	0.15	กลาง
2.6 การกระตุ้นการใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้น	3.78	0.12	มาก
รวม	3.51	0.16	กลาง
รวมทั้งหมด	3.54	0.18	กลาง

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีแต่ละประเภทคือกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มใช้กลวิธีนี้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนกลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีนี้โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.51$)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติตามช่วงคะแนนจากแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559 โดยแบ่งจากคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง (มีระดับคะแนนสูงกว่า 75%) ระดับปานกลาง (มีระดับคะแนนระหว่าง 25-75%) ระดับอ่อน (มีระดับคะแนนต่ำกว่า 25%)

ตารางที่ 2

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาเกาหลี	ระดับการปฏิบัติตามช่วงคะแนน					
	กลุ่มระดับ คะแนนสูง (มากกว่า 75%)		กลุ่มระดับ คะแนน ปานกลาง (25%-75%)		กลุ่มระดับ คะแนนอ่อน (น้อยกว่า 25%)	
	($\bar{X}$)	การ ปฏิบัติ	($\bar{X}$)	การ ปฏิบัติ	($\bar{X}$)	การ ปฏิบัติ
1) กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์						
1.1 การตั้งใจเลือกเรียนรู้	4.12	มาก	3.64	มาก	3.55	กลาง
1.2 การริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.16	มาก	3.71	มาก	3.31	กลาง
1.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง	3.91	มาก	4.11	มาก	3.61	มาก
รวม	4.10	มาก	3.73	มาก	3.49	กลาง
2) กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ						
2.1 ด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์	3.87	มาก	3.39	กลาง	3.25	กลาง
2.2 ด้านการใช้พจนานุกรม	3.65	มาก	3.59	มาก	3.36	กลาง
2.3 ด้านการจดบันทึก	3.91	มาก	3.74	มาก	3.96	มาก
2.4 ด้านการจำโดยการฝึก	3.43	กลาง	3.30	กลาง	3.50	กลาง
2.5 ด้านการจำโดยการใส่รหัส	3.71	มาก	3.30	กลาง	3.14	กลาง
2.6 ด้านการกระตุ้นการใช้คำศัพท์เพิ่ม	3.61	มาก	4.01	มาก	3.71	มาก
รวม	3.70	มาก	3.48	กลาง	3.39	กลาง
รวมทั้งหมด	3.77	มาก	3.52	กลาง	3.41	กลาง

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เรียนรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีทุกด้านโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) แต่กลับใช้กลวิธีการจำโดยการฝึกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) ส่วนนักศึกษาในกลุ่มมีคะแนนระดับปานกลางเลือกใช้กลวิธีทุกๆ ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.52$) และนักศึกษาในกลุ่มมีคะแนนระดับอ่อนโดยรวมเลือกใช้กลวิธีทุกๆ ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$)

เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีทั้ง 2 ประเภท พบว่า

1. การใช้กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์

ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) ข้อมูลทางสถิติจากตารางที่ 2 วิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนระดับสูงและคะแนนปานกลางใช้กลวิธีในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีคะแนนอ่อน ซึ่งกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

2. การใช้กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ

ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) ข้อมูลทางสถิติจากตารางที่ 2 วิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนระดับสูงใช้กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจในระดับมาก ส่วนนักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนระดับปานกลางและอ่อนใช้กลวิธีนี้อยู่ในระดับปานกลาง

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีทั้ง 2 ประเภท อย่างละเอียดในแต่ละกลวิธีย่อย พบว่า

1) การใช้กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์

1.1 ด้านการตั้งใจเลือกเรียนรู้ ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55$)

1.2 ด้านการเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

1.3 ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองทุกกลุ่มใช้วิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับมาก ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงมีระดับการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางมีระดับการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.11$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนมีระดับการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.61$)

2) การใช้กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ

2.1 ด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$)

2.2 ด้านการใช้พจนานุกรม ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$)

2.3 ด้านการจดบันทึกทุกกลุ่มใช้วิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับมาก ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงมีระดับการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางมีระดับการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.74$) และกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนมีระดับการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.96$)

2.4 ด้านการจำโดยการฝึก นักศึกษาทุกกลุ่มใช้กลวิธีนี้ในระดับปานกลาง (กลุ่มระดับคะแนนสูง $\bar{X} = 3.43$, กลุ่มระดับคะแนนปานกลาง $\bar{X} = 3.30$, กลุ่มระดับคะแนนอ่อน $\bar{X} = 3.50$)

2.5 ด้านการจำโดยการใส่รหัส ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางและกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง (กลุ่มระดับคะแนนปานกลาง $\bar{X} = 3.30$, กลุ่มระดับคะแนนอ่อน $\bar{X} = 3.14$)

2.6 ด้านการกระตุ้นการใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้น นักศึกษาทุกกลุ่มใช้วิธีนี้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในระดับมาก (กลุ่มระดับคะแนนสูง $\bar{X} = 3.61$, กลุ่มระดับคะแนนปานกลาง $\bar{X} = 4.01$, กลุ่มระดับคะแนนอ่อน $\bar{X} = 3.71$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีต่างกัน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 คน ให้ตอบแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย คำถามจำนวน 80 ข้อและตอบแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจจำนวน 1 ฉบับจากคะแนนตอบแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านสามารถจำแนกตัวอย่างประชากรเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง (มีระดับคะแนนสูงกว่า 75%) ระดับปานกลาง (มีระดับคะแนนระหว่าง 25-75%) ระดับอ่อน (มีระดับคะแนนต่ำกว่า 25%) ตามตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์จากข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$)

จากข้อมูลในตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีแต่ละประเภท ประเภทที่ 1) กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มใช้กลวิธีนี้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาฬักศึกษทุกกลุ่มให้ความสำคัญในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีด้านการตั้งใจเลือกเรียนรู้ มีการจำคำศัพท์ใหม่หรือวลีใหม่ที่พบมีการใช้กลวิธีการเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยอ่านสิ่งพิมพ์อื่น ๆ นอกจากตำราเรียนอีกทั้งนักศึกษายังมีการจดบันทึกคำศัพท์ที่สำคัญและค้นหาความหมายคำศัพท์ที่ตนเองสนใจและใช้กลวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองโดยการตรวจสอบตนเองด้วยการสังเกตและแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์จุดนี้ผู้สอนสามารถส่งเสริมกลวิธีการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ให้ผู้เรียนใช้กลวิธีนี้ในระดับมากที่สุดได้โดยการสอนโดยแทรกกิจกรรมการสอนเชิงรุก (Active Learning) ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิด (Students' Reflection) สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียน ถามคำถามที่ยังสงสัย เปิดโอกาสให้ผู้เรียน

ได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ (Student-led review sessions) โดยผู้สอนจะคอยช่วยเหลือในกรณีที่มีปัญหา

ประเภทที่ 2) กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มใช้กลวิธีนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$) จึงอาจสรุปได้ว่า นักศึกษายังไม่ได้รับความรู้และการส่งเสริมทักษะในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ อย่างเพียงพอ

จากข้อมูลในตารางที่ 2 พบว่า ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาเกาหลีทุกด้านโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนนักศึกษาในกลุ่ม มีคะแนนระดับปานกลางและระดับอ่อนโดยรวมเลือกใช้กลวิธีทุกด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง (กลุ่มระดับคะแนนปานกลาง $\bar{X} = 3.52$, กลุ่มระดับคะแนนอ่อน $\bar{X} = 3.41$) จึงอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาในกลุ่มมีคะแนนระดับปานกลางและระดับอ่อน ยังไม่ได้รับความรู้และการส่งเสริมทักษะในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อย่าง เพียงพอ

นักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนระดับสูงและคะแนนปานกลางใช้กลวิธีในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับมาก (กลุ่มระดับคะแนนสูง $\bar{X} = 4.10$, กลุ่มระดับคะแนนปานกลาง $\bar{X} = 3.73$) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีคะแนนอ่อน ซึ่งกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนใช้กลวิธีนี้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เท่านั้น จากข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างนักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนสูงและปานกลาง ได้ว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้มีการใช้กลวิธีในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์มากกว่า นักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนอ่อนจึงทำให้มีผลการเรียนรู้หรือคะแนนทดสอบอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูงเนื่องจากผู้เรียนให้ความสำคัญในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ ตั้งใจเลือกเรียนรู้ ริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นในกลุ่มที่มีคะแนนระดับอ่อนผู้สอนควรแนะนำวิธีการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นระบบให้กับผู้เรียน

ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงซึ่งใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีทุกด้านโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) แต่กลับใช้กลวิธีการจำโดยการฝึกระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) ทำให้วิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาในกลุ่มนี้เลือกจำคำศัพท์ที่สำคัญๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงมากกว่าการท่องจำคำศัพท์ซ้ำ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยองซิก

กู และโรเบิร์ตคีท จอห์นสัน (Youngqi Gu and Robert Keith Johnson 1996: 643-665 อ้างอิงโดย ตติยา เมฆประยูร, 2544:88) ที่ได้กล่าวสรุปไว้ว่าผู้เรียนกลุ่มที่มีคะแนนสูงใช้กลยุทธ์ด้านการจำโดยการฝึกน้อยกว่ากลยุทธ์ด้านอื่น ๆ เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูงเชื่อว่าคำศัพท์ควรเรียนรู้จากบริบทธรรมชาติหรือเรียนรู้คำศัพท์โดยการนำเอาคำศัพท์ไปใช้จริงมากกว่าการจำเฉพาะคำศัพท์และเนื่องจากคำศัพท์ที่ต้องเรียนมีจำนวนมากจึงเลือกจำเฉพาะคำศัพท์ที่สำคัญจริง ๆ นอกจากนี้กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูงยังใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายแทนการจำคำศัพท์

ในกลุ่มที่มีคะแนนระดับปานกลางใช้กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีในด้านการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) ค่ามัธยฐาน ($\bar{X}$) ที่ได้อยู่ในระดับเดียวกับกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูง แต่ใช้กลยุทธ์ประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ซึ่งผู้เรียนกลุ่มที่มีคะแนนระดับปานกลางมีการใช้กลยุทธ์ด้านการคาดเดาความหมายศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) และใช้กลยุทธ์ด้านการจำโดยการใส่รหัสอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) จุดนี้เป็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีคะแนนระดับปานกลางและกลุ่มที่มีคะแนนระดับสูง ซึ่งกลุ่มที่มีคะแนนระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์ด้านการคาดเดาความหมายศัพท์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) และใช้กลยุทธ์ด้านการจำโดยการใส่รหัสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ดังนั้นผู้สอนควรส่งเสริมผู้เรียน จัดกิจกรรมเสริมเพื่อแนะให้ผู้เรียนในกลุ่มที่มีคะแนนระดับปานกลางเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ เกิดทักษะในการคาดเดาความหมายคำศัพท์และแนะนำกลยุทธ์ด้านการจำโดยการใส่รหัส

กลุ่มที่มีคะแนนระดับอ่อนใช้กลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) แตกต่างจากกลุ่มที่มีคะแนนระดับสูงและกลุ่มที่มีคะแนนระดับปานกลางที่มีการใช้กลยุทธ์นี้ในระดับมาก (กลุ่มระดับคะแนนสูง ($\bar{X} = 4.10$, กลุ่มระดับคะแนนปานกลาง ($\bar{X} = 3.73$) ทั้งนี้ เนื่องจากลักษณะของผู้เรียนที่ต่างกัน ผู้เรียนกลุ่มที่มีคะแนนระดับอ่อนจะขาดการเตรียมตัว และกระตือรือร้นในการเรียนรู้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมดานี ออสแมน อาเมต (Medani Osman Ahmed 1993: 208) ที่พบว่า ผู้เรียนที่เรียนเก่งจะมีความตระหนักรู้ในการเรียนของตนเอง รู้ว่าอะไรสำคัญในการเรียน มีความรอบคอบขณะที่

นักเรียนที่เรียนอ่อนจะแสดงความสนใจต่อการเรียนน้อยดังนั้นผู้สอนควรเพิ่มกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน สอบถามปัญหาหรือชี้แนะกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ให้ผู้เรียน

สำหรับการใช้กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจในกลุ่มที่มีคะแนนระดับอ่อนคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) จากข้อมูลในตารางที่ 2 ผู้วิจัยสังเกตว่ากลุ่มที่มีคะแนนระดับอ่อนมีการใช้กลวิธีด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์ ด้านการใช้พจนานุกรม ด้านการจำโดยการฝึก ด้านการจำโดยการใส่รหัสอยู่ในระดับปานกลาง แต่กลับให้ความสำคัญกับการใช้กลวิธีด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้านการจดบันทึก ด้านการกระตุ้นการใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้นซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากการไม่ให้ความสำคัญต่อการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ หรือไม่ให้ความสำคัญต่อการตั้งใจเลือกเรียนรู้ทำให้ประสิทธิภาพของผู้เรียนในการเรียนภาษาเกาหลีลดน้อยลง

กล่าวได้ว่าผลการวิจัยดังกล่าวตรงตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ในข้างต้นที่ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาเกาหลี 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 มีความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีเพื่อความเข้าใจต่างกัน ทำให้มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันกลุ่มนักศึกษาที่มีผลคะแนนในระดับสูง มีการใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้คำศัพท์ ส่วนกลุ่มที่มีผลคะแนนระดับปานกลางถึงระดับอ่อนมีการใช้กลวิธีที่ไม่หลากหลายในการเรียนรู้คำศัพท์

จากงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นนอกเหนือจากสมมติฐานงานวิจัยได้ว่าการที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพได้นั้น ทั้งผู้เรียนและผู้สอนควรเข้าใจกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์และให้ความสำคัญต่อดำขั้นตอนก่อน-หลังในการเลือกใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์เหล่านี้จะช่วยพัฒนาส่งเสริมทักษะการเรียนภาษาเกาหลีของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- ตติยา เมฆประยูร. (2544). การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร.
- นัฐยา บุญกองแสน. (2556). การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2534). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน. เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สาคร พุทผล. (2546). คำศัพท์สอนอย่างไรให้ได้ผล. *วารสารวิชาการ*, 6(9), 56- 64.
- สุภาภรณ์ แท่งทอง. (2532). การตรวจสอบความเข้าใจของคำในหนังสือภาษาอังกฤษสำหรับวิชาภาษาอังกฤษ011 และหนังสือภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุมล จักรแก้ว. (2536). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนคำศัพท์ของครูกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร.
- แอร์อน โค ทองเชียง. (2551). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในการอ่านภาษาอังกฤษในบริบทตามธรรมชาติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Medani-Osman-Ahmed. (1993). *Vocabulary Learning Strategies Dissertation Abstracts Internation*. 50(01), 208.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: what every teacher should know*. New York: Newbury House.
- 고려대학교 한국어문화교육센터. (2014). **재미있는 한국어 1**. 서울: 교보문고.